

vet Folketinget. Men vi har valgt en demokratisk styreform i Danmark.

Og jeg mener også, at det er ganske udmærket, at man får en række råd og ikke bare nogle beregninger. Og så kan man jo følge de råd eller den inspiration, der nu bliver lagt for dagen af diverse råd og udvalg, alt efter om der kan skabes et politisk flertal for det, og alt efter om det vinder gehør, så jeg mener jo ikke, at vi er forpligtet på noget. Men det er jo ganske udmærket, at der er nogle mennesker, der kender til sagerne, og som arbejder med det til daglig, der så fortæller deres oplevelse af virkeligheden.

Og netop det at udlændinge i Danmark koster 50 mia. kr. synes jeg er interessant. For det første tror jeg, at det selvfølgelig koster nogle penge at hjælpe folk, der er i nød, og som er flygtet fra et andet land, men for det andet siger det jo også noget om, at vi har været for dårlige til at integrere folk og bringe dem i selvforsørgelse. Og derfor er jeg jo trist over, at der ikke var et bredere flertal for de lovforslag, vi lige har behandlet, der var en udløber af »En ny chance til alle«.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg synes jo, det er lidt besynderligt, når fru Henriette Kjær siger, at det er attraktivt for højtuddannede udlændinge at komme til Danmark, og samtidig siger, at de erhvervsorganisationer, der siger, at de virkelig har behov for højtuddannet arbejdskraft, i virkeligheden overdriver det reelle behov. Så er det, jeg godt vil spørge: Hvordan skal vi egentlig forstå det?

Er Det Konservative Folkeparti så mere på linje med Dansk Folkeparti, der siger: Jamen nu skal vi lige passe på, og vi skal holde lidt igen? Eller er Det Konservative Folkeparti der, hvor det siger: Vi skal selvfølgelig hjælpe de virksomheder i Danmark, der har brug for den her højtuddannede arbejdskraft, og vi skal hellere gøre det i morgen end om en uge eller en måned? Hvor ligger Det Konservative Folkeparti egentlig henne?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, jeg har gjort det meget klart, men hr. John Dyrby må jo også give mig ret i, at Dansk Arbejdsgiverforening har en interesse i, at der er stort udbud af arbejdskraft. Det gør, at der ikke er så stort et lønpres; det gør, at der er mange at vælge imellem. Og det er da klart, at man arbej-

der for det, mens jeg faktisk synes, at det er en ganske god idé, som vi diskuterede før vedrørende de studerende, at de, der er inden for visse fag, hvor der mangel, har mulighed for i 3 måneder at søge job i Danmark. Men der er jo ikke nogen grund til at lave lange arbejdsløshedskøer for at tilgodese virksomhederne.

Jeg synes også, at der må være rimelighed i det, og det undrer mig da at få sådan et spørgsmål fra en socialdemokrat. Jeg synes så til gengæld, at det er interessant, hvis man synes, at man skal ud og overbyde markedet med arbejdskraft, så lønnen kan blive presset ned på den konto.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Nogle gange kan jeg undre mig over, hvorvidt vi i virkeligheden taler samme sprog, for jeg synes, at vi taler i øst og vest. Men jeg vil godt vende tilbage og sige, at vi da er glade for, at vi kan alliere os med nogle, der siger, at de ikke vil have løntrykkere i Danmark, at de ikke vil udsætte markedet for et pres, der gør, at overenskomstvilkårene og lønnen bliver presset. Det er vi helt enige i.

Men det, der er den konkrete sag vedrørende højtuddannede, er jo i virkeligheden, at mange virksomheder har været ude at sige: Vi mangler højtuddannet arbejdskraft, kunne vi da for søren ikke få nogen til at hjælpe os med det her, kunne vi da for søren ikke lave nogen ordninger? Og det, fagforeningerne har sagt, er jo: Jo, hvad angår højtuddannet arbejdskraft, vil vi godt være med til at lave nogle ordentlige ordninger.

Det, jeg hører nu fra Det Konservative Folkeparti, er, at man i virkeligheden toner det ned og siger: Nej, det er der nok ikke det store behov for, der er ikke behov for de store ændringer, vi har jo jobkortordningen og sådan noget. Den finder jeg egentlig ikke så relevant i den her sammenhæng. Den er god, og den er rigtig, men spørgsmålet er jo i virkeligheden, hvad vi kan gøre for at sikre, at vi har den højtuddannede arbejdskraft, der er behov for i Danmark; det gør vi ikke ved at skabe arbejdsløhedskøer, på ingen måde, men der er behov for at få vedligeholdet velfærdssamfundet, der er behov for at skabe nye arbejdspladser. Det er det, vi snakker om.

Og der hører jeg, at Det Konservative Folkeparti i virkeligheden renoncerer lidt og siger: Nej, så galt er det ikke, og skal vi nu ikke lige ...